

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

S. Rvmoldvs Ep. Mart. 1. Iulii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](#)

I V L I V S.

S. RVMOLDVS EP. MART.

i. Iulii.

Quid mirum, ô parentes, si quos vobis D E V S tantisper concedit filios, cùm libet, aufert iterum? Suum ille repetit, & quas vos in Liberis delicias quaritis, amore, si fas est dicere, etiam ille deperit. Ita R V M O L D V M Davidis Scotorū Regis filium, non nisi precibus extortum, in tempore sibi iterum vindicavit, Angelo misslo, qui juvenem edocuit, quantum aternatū regna peritris antistarent. Quare R V M O L D V S cælo jam tum oculos circumferens facile Sponsam, sceptrum patrium & adeò humana omnia despexit. Sed & Pontificatum Dublinensem, cùm patre demortuo ad regni gubernacula abstrahere illum Cives vellent, fugâ deseruit, iterum ad hoc optimo consiliario Angelo usus. Hoc tam bono Duce Romam, inde in Brabantiam profectus Adoni Comiti precibus suis apud D E V M filium impetravit, & hunc ipsum, ut bis se R V M O L D O deberet, aquis haustum in vitam restituit. Inter hæc dum templum alienâ liberalitate, sed suis curis, ædificat, geminæ operæ consilium viri ē

A a 2

medio

medio tollendi ceperunt, opū, quas ingentes penes ipsum credebant, hereditatem paricidio adituri. At tanti sceleris merces fuit nummus tergeminus reperitus. Corpus in fluvium abjectū cælestē prodidit lumen, quod omnem ab eo loco noctem fugabat. Extraxere igitur pescatores RVMOLDVM mortuum, ingentē tamen vel talem Adoni comiti prædam. *Ex Lippeloo.*

S. EBERHARDVS EP. I. Julii.

EBERHARDVS gente Bojus, e genere Comes, cùm è Collegio Bambergensium Canonicorum ad Religiorum se juvenis transtulisset, à suis inde nolens extractus & in Gallias est amandatus; ut (quod hodie etiam amat fieri) cum veste mores sanctos & sanctiora proposita poneret. Sed non præpotuere Numinis amicorū inimica consilia. Redux enim in idem monasterium se abdidit; Biburgensi dein Asceterio, mox etiam Salisburgensi Episcopatuī jussus præesse, in miseros, si quisquam alius, pius fuit. Itaque Promum Condum etī senicum insequi hospitem Biburgo Ratisponam usque compulit, &, quem transiungi negaverat, vini haustum deferre: ipse, cùm Italianum peteret, ægræ mulierculæ equum cessit, & pedes Apenninum conscendit. Elephantiacorū cùm & corpora & animos

curat.